

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/176/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216203362
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216203362.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: C. C., L.. XX.XX.XXXX, J. G. G. XXXX/XX XXX XX J., S.B. J. W. T. E., XXX XX Ž. XX, o zaplatenie 547,04 Eur s príslušenstvom, v opätovnom konaní po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove č. k. 10 Co 84/2019-89 z 12.12.2019, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 331,94 Eur od 11.09.2008 do zaplatenia, a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 21,36 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov prvostupňového konania a 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 29.06.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia mu sumy 547,04 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 547,04 Eur od 26.05.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2005 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. 8490136 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 331,94 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s poplatkom v sume 215,10 Eur, pričom žalobca a žalovaný sa mali vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli pripojené k úverovej zmluve cit. „dohodnúť“, že z uvedeného poplatku 215,10 Eur bude 1/3 predstavovať cit. „... dohodnutý úrok...“ a 2/3 budú predstavovať náklady na vypracovanie a uzavretie úverovej zmluvy. Žalovaný mal tak celkovo vrátiť žalobcovi sumu 547,04 Eur (istina - 331,94 + poplatok - 215,10), ktorú sumu sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných 8-ich mesačných splátkach v sume po 68,38 Eur a to počnúc prvou splátkou splatnou 27.12.2005. Z dôvodu, že žalovaný si svoju povinnosť jemu poskytnutý úver riadne splácať nesplnil a to aj napriek opakovaným výzvam žalobcu, žalobca úver 26.05.2006 zosplatnil. Žalovaný do podania žaloby nezaplatil ani jednu splátku a žalobca dokonca z dôvodu podozrenia, že žalovaný úverovú zmluvu podpísal už s úmyslom úver nikdy nesplatiť, podal 31.08.2006 na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu, pričom napokon Okresný súd Bardejov trestným rozkazom sp. zn. 1 T 121/07-84 z 31.08.2007 (právoplatný 09.09.2008) uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a žalobcu odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

3. Keďže žalovaný do podania žaloby neuhradil žalobcovi z jemu poskytnutého úveru žiadnu čiastku, žalobca sa svojho nároku domáha podanou žalobou. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o úvere č. 8490136“ z 16.12.2005; „Všeobecné podmienky poskytnutia úveru“ v znení bez uvedenia dátumu ich účinnosti a výpis z obchodného registra žalobcu.

4. Okresný súd vydal 19.02.2018 platobný rozkaz č. k. 3 C 176/2016-24 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 547,04 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 547,04 Eur od 26.05.2006 do zaplatenia a priznal mu nárok na úhradu trov konania, avšak z dôvodu včas žalovaným podaného odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu, okresný súd uznesením č. k. 3 C 176/2016-30 z 11.07.2018 (právoplatné 08.09.2018) platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušil.

5. Žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu doručnom okresnému súdu 11.04.2018 uviedol, že si je vedomý že on žiadny úver od žalobcu ani od žiadnej inej nebankovej spoločnosti nikdy nezobral a teda že muselo dôjsť k zneužitiu jeho osobných údajov z Občianskeho preukazu, pričom spochybnil aj pravosť jeho podpisu na úverovej zmluve.

6. Žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach ohľadne zneužitia jeho osobných údajov aj na pojednávaní 07.02.2019 s tým, že mu mal byť odcudzený Občiansky preukaz a preto sa domáhal, aby žalobca predložil originál úverovej zmluvy zo 16.12.2005.

7. Na výzvu okresného súdu žalobca 03.04.2019 predložil originál úverovej zmluvy zo 16.12.2005, ktorý bol predložený žalovanému k nahliadnutiu na pojednávaní 11.09.2019, pričom žalovaný poprel pravosť jeho podpisu na úverovej zmluve s tým, že cit. „... stratil doklady, ohlásil stratu dokladov...“, ktoré podľa žalovaného niekto musel zneužiť.

8. Okresný súd 11.09.2019 vyhlásil vo veci rozsudok č. k. 3 C 176/2016-70, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov konania a to s odôvodnením, že medzi sporovými stranami nedošlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy lebo žalovaný po nahliadnutí do jej originálu poprel pravosť svojho podpisu na nej.

9. odvolaní žalobcu proti rozsudku okresného súdu č. k. 3 C 176/2016-70 z 11.09.2019 rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 10 Co 84/2019-89 z 12.12.2019, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Krajský súd zdôraznil, že súd je v civilnom konaní podľa 193 CSP vždy viazaný odsudzujúcim rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal s tým, že výrok o tom, že bol spáchaný trestný čin nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, keď je škoda pojmovým znakom skutkovej podstaty trestného činu a súd v civilnom konaní musí vykonávať dôkazy na jej ustálenie. Krajský súd poukázal, že okresný súd sa vo svojom rozsudku nijako nevysporiadal so závermi trestného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 T 121/2007 a iba bez výhrad prijal za svoje tvrdenia žalovaného, že úverovú zmluvu neuzavrel, v dôsledku čoho je rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľným.

10. V zmysle dodatku č. 2 sp. zn. 1SprR. 16/2019 z 23.12.2019 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2020 došlo s účinnosťou od 01.01.2020 k zmene v osobe zákonného sudcu konajúceho a rozhodujúceho v tejto veci.

11. Na pojednávanie nariadené na 02.10.2020 sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 29.09.2020 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, pričom súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným okresnému súdu 28.09.2020 z dôvodu, že sa nachádza v zariadení poskytujúcom sociálne služby, kde sa výrazne zhoršila epidemiologická situácia súvisiace s COVID 19 s tým, že súhlasí, aby sa vo veci rozhodlo v jeho neprítomnosti.

12. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán a nimi predloženými listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

13. Sporové strany uzavreli 16.12.2005 „Zmluvu o úvere č. 8490136“ (predložený originál úverovej zmluvy na čl. 47 spisu, pozn.), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému v sume 10 000,- Sk (331,94 Eur) s tým, že žalovaný ako dlžník sa zaviazal tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s poplatkom vo výške 6 480,- Sk (215,10 Eur) a celkovo tak žalovaný mal vrátiť žalobcovi sumu 16 480,- Sk (547,04 Eur) a to v 8-ich mesačných splátkach po 2 060,- Sk (68,38 Eur) počnúc dňom 27.12.2005. Podpis žalovaného na úverovej zmluve bol 16.12.2005 úradne overený Mestom Bardejov s uvedením jeho rodného čísla a č. OP: SP 265 852.

14. „Všeobecné podmienky poskytnutia úveru“ boli okresnému súdu žalobcom predložené v ich 22. bodovom znení bez uvedenia dátumu účinnosti tohto znenia a bez podpisu zmluvných strán.

15. Z k danej veci pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 1 T 121/07 vyplýva, že trestným rozkazom č. k. 1 T 121/07-84 vydaným okresným súdom 31.08.2007 bol žalovaný uznaný za vinného, že 16.12.2005 uzavrel so žalobcom (Pohotovosť s.r.o.) úverovú zmluvu č. 8490136 na sumu 10 000,- Sk, pri uzatváraní ktorej žalovaný predložil fiktívny doklad o zamestnaní v združení BUSOV n. o. Nižný Tvarožec 35, kde nikdy nepracoval, pričom zo žalobcom mu poskytnutej sumy úveru žalovaný nič nevrátil, čím žalobcovi cit. „... spôsobil škodu vo výške najmenej 10 000,- Sk“, teda „od iného vylákal úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil škodu nie nepatrnú“ čím spáchal trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona, za čo bol žalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok. Žalobca bol odkázaný na uplatnenie si nároku na náhradu škody v občianskoprávnom konaní. Žalovaný odpor proti označenému trestnému rozkazu nepodal a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 09.09.2008. Žalovaný bol za účelom doručenia mu trestného rozkazu zatknutý, pričom zo „zápisnice o výsluchu obvineného“ z 29.08.2008 (čl. 97 trestného spisu) vyplýva, že jeho totožnosť bola zistená aj z OP: SP 265 852.

16. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“

17. Podľa § 442 ods. 1 OZ „Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).“

18. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.“

19. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“) v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

21. Podľa § 52 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť

svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

23. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.“

24. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.“

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.“

26. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.“

27. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.“

28. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“

29. V danom prípade sa žalobca podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplata mu sumy 547,04 Eur s príslušenstvom z dôvodu podližnosti žalovaného z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 16.12.2005, ktorá suma je zároveň nárokom žalobcu na náhradu škody, vzniknutej mu tým, že pri uzatváraní označenej úverovej zmluvy 16.12.2005 žalovaný uviedol žalobcu do omylu ohľadom splnenia podmienok na poskytnutie úveru. Žalovaný však v konaní uzavretie úverovej zmluvy so žalobcom 16.12.2005 popieral s tým, že na tento účel mali byť zneužitá jeho osobné údaje z jemu inou osobou „ukradnutých“ či „stratených“ dokladov.

30. Z vykonaného dokazovania a to najmä z pripojeného trestného spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 1 T 121/07 vyplynulo, že uzavretie úverovej zmluvy zo 16.12.2005 medzi žalobcom a žalovaným, ako aj okolnosti pri jej uzatváraní ustálil už trestný súd, ktorý v skutkovej vete trestného rozkazu z 31.08.2007, s právoplatnosťou od 09.09.2008 explicitne uviedol, že žalovaný cit. „.... dňa 16.12.2005 prostredníctvom mandátára spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava uzatvoril úverovú

zmluvu č. 8490136 ...“, titulom ktorej si žalobca v tomto konaní uplatňuje svoj nárok, pričom trestný súd v označenom trestnom rozkaze konštatoval, že žalovaný sa pri uzatváraní tejto úverovej zmluvy 16.12.2005 dopustil voči žalobcovi (veriteľovi) podvodného konania, ktoré spočívalo vo vylákaní úveru žalovaným od žalobcu tým, že žalovaný predložil žalobcovi fiktívny doklad o svojom zamestnaní a teda uviedol žalobcu do omylu ohľadom svojej príjmovej situácie a predpokladov splácať jemu poskytnutý úver. Vzhľadom k tomu, že okresný súd, ako súd konajúci v tejto občianskoprávnej veci, nie je oprávnený preskúmať ani prehodnocovať závery právoplatného súdneho rozhodnutia v trestnej veci, ktorým rozhodnutím je okresný súd v zmysle cit. § 193 CSP viazaný pokiaľ ide o konštatovanie spáchania trestného činu naplnením znakov jeho skutkovej podstaty a o tom kto tento trestný čin spáchal, okresný súd mal v tomto konaní za nepochybne preukázané, že žalovaný so žalobcom úverovú zmluvu 16.12.2015 skutočne uzavrel, keďže ide o jeden z predpokladov naplnenia skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa, v čase uzavretia tejto úverovej zmluvy účinného § 250a Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorého danosť, ako už bolo uvedené, právoplatne ustálil už trestný súd. Okrem toho okresný súd podotýka, že uvedené (rozumej uzavretie úverovej zmluvy 16.12.2005) možno mať za preukázané nie len vzhľadom na závery trestného konania vedeného pod sp. zn. 1 T 121/07, ktoré závery vyvrátili zavádzajúce tvrdenia žalovaného o tom, že úverovú zmluvu so žalobcom 16.12.2005 neuzavrel, čím v konečnom dôsledku došlo aj k dôvodnému spochybneniu dôveryhodnosti tvrdení žalovaného, ale aj vzhľadom na dokazovanie vykonané v tomto civilnom konaní, v ktorom na jednej strane žalovaný nielenže zakaždým obmieňal svoje tvrdenia, kedy raz tvrdil, že doklady mu boli ukradnuté a túto skutočnosť aj nahlásil a inokedy, že ich stratil, ale žalovaný tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal (napr. predložením trestného oznámenia o hlásení krádeže alebo potvrdenia o strate dokladov a pod.), avšak na strane druhej žalobca uniesol dôkazné bremeno, kedy aj predložením originálu úverovej zmluvy zo 16.12.2005 osvedčil, že žalovaný túto úverovú zmluvu podpísal a dokonca jeho podpis na úverovej zmluve bol úradne osvedčený v overovacej knihe Mesta Bardejov a to po jeho identifikovaní rodným číslom, ako aj číslom jeho Občianskeho preukazu (na ktorom musela byť aj fotografia, pozn.) a ktoré číslo Občianskeho preukazu (SP 265 852) na úverovej zmluve zo 16.12.2005 je mimochodom identické s číslom Občianskeho preukazu, ktorým bol žalovaný identifikovaný pri zatknutí 29.08.2008, teda takmer tri roky po uzavretí dotknutej úverovej zmluvy, preto je len ťažko uveriť tvrdeniam žalovaného, že mu v roku 2005 voľakto tento Občiansky preukaz ukradol.

31. Následne po ustálení záveru o, v konaní spornej otázke, t.j. po ustálení, že medzi žalobcom a žalovaným bola bezpochyby 16.12.2005 uzavretá úverová zmluva, okresný súd skúmal dôvodnosť výšky žalobcom uplatneného nároku z tejto úverovej zmluvy, keďže v tomto smere okresný súd v zmysle cit. § 193 CSP pokiaľ ide o ustálenie rozsahu a výšky trestným činom spôsobenej škody nie je viazaný.

32. Pokiaľ teda ide o charakter záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, založeného úverovou zmluvou zo 16.12.2015, okresný súd vzhľadom na charakter zmluvných strán tejto zmluvy mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

33. Na základe preskúmvanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a to za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré

spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaného) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 4 ods. 2 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

34. V danom prípade podľa cit. znenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, tento zákon v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy sankcionoval spotrebiteľovi poskytnutý úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou iba v prípade, ak v úverovej zmluve absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorý percentuálnym vyjadrením uvedený údaj v úverovej zmluve absentuje, pričom tento údaj nie je v úverovej zmluve samoučelným, keďže je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Podľa okresného súdu uvedené nekorešponduje s princípom transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere.

35. Aj keby v tomto smere žalobca namietal, že v úverovej zmluve zo 16.12.2005 síce nie je uvedená RPMN jej percentuálnym vyjadrením, ale je v nej uvedená suma o ktorú mal žalovaný jemu poskytnutý úver preplatiť (6 480,- Sk, t.j. 215,10 Eur), tak ani táto jeho argumentácia by v danom prípade neobstála, pretože uvedená suma 6 480,- Sk v dotknutej úverovej zmluve nefiguruje ako suma celkových nákladov o ktorú sumu by mal žalovaný (spotrebiteľ) úver preplatiť, ale figuruje resp. je označená iba ako „poplatok“, pričom poplatky sú, ako už bolo uvedené, iba jednou zo zložiek RPMN, ktorú okrem poplatkov tvorí aj úrok. Žalobca síce v žalobe uviedol, že so žalovaným sa mali dohodnúť vo VOP, že predmetný poplatok bude pozostávať z 1/3 z úroku a z 2/3 bude pozostávať z administratívnych poplatkov za vybavenie a poskytnutie úveru, avšak tomuto tvrdeniu žalobcu nekorešponduje znenie dotknutej úverovej zmluvy zo 16.12.2005, v ktorej žiadne takéto znenie (dojednanie) nie je uvedené a pokiaľ ide o VOP, tak tieto jednoducho boli žalobcom predložené zrejme v neúplnom znení a bez uvedenia dátumu ich účinnosti ich znenia k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a jednoducho, aj keby sa takéto dojednanie vo VOP nachádzalo, tak na tomto mieste je nutné podotknúť, že VOP, ako z ich označenia vyplýva „všeobecné“ - t.j. ide o podmienky individuálne so spotrebiteľom ad hoc nedojednané, ale o podmienky používané „všeobecne“ vo viacerých prípadoch obdobného druhu, takže v nich uvádzané ustanovenia nemožno mať so žalovaným (spotrebiteľom) za individuálne dojednané a teda pre neho záväzné a navyše VOP nie sú žalovaným ako spotrebiteľom signované.

36. Okrem toho, pokiaľ by sa aj tvrdenie žalobcu o tom, že 1/3 z poplatku 6 480,- Sk by mala podľa VOP zodpovedať úroku, tak v zmysle cit. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy od spotrebiteľa (žalovaný) nie je možné požadovať úrok, ak tento nebol uvedený priamo (bezprostredne) v úverovej zmluve.

37. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody okresný súd uzavrel, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 16.12.2005 je podľa cit. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, bezúročnou a bezpoplatkovou a preto by všetky žalovaným učené platby učené na splatenie jemu poskytnutého úveru bolo potrebné započítať iba v prospech splatenia istiny úveru, avšak keďže žalovaný do dnešného dňa žalobcovi nič nesplatil, okresný súd žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu, ním žalovanému poskytnutého úveru v sume 331,94 Eur (10 000,- Sk), tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

38. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

39. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

40. Podľa § 563 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“

41. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaný sa so splnením svojho záväzku dostal do omeškania, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Žalobca sa domáhal priznania mu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 547,04 Eur počnúc od 26.05.2006 do zaplatenia, pričom dátum 26.05.2006 žalobca odôvodnil tým, že sa jedná o deň kedy žalobca úver zosplatnil. Vzhľadom k tomu, že žalobca zosplatnenie úveru žalovaného nepreukázal (nepredložil žiadnu výzvu adresovanú žalovanému pred zosplatnením a ani oznámenie o zosplatnení úveru, pozn.), mal okresný súd za to, že žalovaný, ktorý po celý čas popieral uzavretie úverovej zmluvy so žalobcom, sa mohol dostať do omeškania dňom, nasledujúcim po dni kedy mohol žalovaný ešte v zmysle cit. § 563 OZ dobrovoľne žalobcovi plniť po deklarovaní súdom v trestnom rozkaze sp. zn. 1 T 121/2007, že úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzavretá bola, a ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 09.09.2008. Podľa okresného súdu sa teda žalovaný dostal do omeškania 11.09.2008, kedy bola podľa v tom čase účinných právnych predpisov výška úroku z omeškania pre občiansko-právne vzťahy identická s úrokmi z omeškania pre obchodno-právne vzťahy a to vo výške 8,5 %, avšak keďže v žalobnom petite si žalobca uplatnil úrok z omeškania len vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitem, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 331,94 Eur počnúc od 11.09.2008 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

42. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

43. Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s pandémiou nebezpečnej nákazlivej choroby, kedy množstvo ľudí nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

47. Podľa § 396 ods. 1 CSP „Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.“

48. Podľa § 396 ods. 3 CSP „Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.“

49. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplattenia sumy 547,04 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplattenie 331,94 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 60,68 % a neúspech v rozsahu 39,32 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovaného a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému aj nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 21,36 % (60,68 % - 39,32 %) a pokiaľ ide o odvolacie konanie pred krajským súdom v ktorom mal žalobca voči žalovanému plný úspech, okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné

spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.